

РЕШЕНИЕ

№ 11775

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 04.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3035** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Н. В. В. от [населено място], срещу решение № РКС24-РИ09-8/14.02.2024 г., издадено от кмета на район Красно село, СО, в частта по т. II /след направено уточнение/, с което е отказано предоставяне на достъп до поискана със заявление рег. № РКС24-ЕВ01-68 от 31.01.2024 г. от жалбоподателя обществена информация.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението в частта по т. II от заявлението, като са преповторени основанията за незаконосъобразност, разписани в чл. 146 АПК. Посочва, че е поискал от ответника да му предостави достъп до информация във връзка с продължаващ ремонт на тротоар пред [жилищен адрес] в [жк], а конкретно по т. II са документите, свързани с ремонта, като ответникът е отказал да му я предостави. Счита отказа за незаконосъобразен и моли да бъде отменен.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. К.. Поддържат жалбата и молят за нейното уважаване.

Жалбоподателят посочва, че не може да разчита на задължения субект. Моли ответника да представи възлагателното писмо, с което той трябва да разполага, което е подписано от длъжностно лице с длъжностна характеристика. Посочва, че това е официална информация и се публикува, като е попитал дали разполага органът с документ, който да покаже процеса на организацията. В отговорите се твърди, че това

е работа на СО. Иска да разбере дали има грижа към околната среда, или не, при извършването на ремонт.

Адв. К. моли за уважаване на жалбата и да се отмени оспорената част от решението. Счита, че обществената информация е налична, но ако кметът на района смята, че не е налична при него, е следвало да препрати заявлението към СО. Никое от тези неща не е сторено. Моли да се уважи жалбата и да се задължи ответника да представи информацията. Претендира разноси, за които представя списък.

В писмени бележки адв. К. доразвива съображенията си за основателност на жалбата и моли за отмяна на решението в оспорената част. Счита, че исканата информация е налична при органа. А в случай, че не беше, то е следвало органа да препрати искането на органа, който разполага с тази информация, в случая СО.

Ответната страна – кмет на район Красно село, СО, в становище по жалбата чрез юрк. С., моли същата да бъде отхвърлена, тъй като е предоставена поисканата от жалбоподателя информация. Счита, че актът е издаден в писмена форма и при издаването му не са допуснати нарушения на правилата. Поради това моли за отхвърляне на жалбата. Претендира присъждане на разноси.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Й., която моли да се остави жалбата без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Н. В. В. е подал заявление за достъп до обществена информация, по електронен път, до кмета на СО, район Красно село, с рег. № РКС24-ЕВ01-68/31.01.2024 г., с което е поискано от кмета на общината да му предостави следната информация:

I. Законово дължимия писмен, конкретен и изчерпателен отговор на следните въпроси, заедно със съответните доказателства, послужили за неговото обосноваване:

1. Какви документи, фактически и правни основания дават основание да твърди, че „продължава ремонтът на тротоара пред бл. 208 в[жк]?”

2. Предоставял ли е, вменени му със Заповед № СОЛ22-РД09-740/08.04.2022 г. на кмета на Столична община, задължения на упълномощени от него лица във връзка със „продължаващия ремонт на тротоара пред бл. 208 в[жк]и ако „да“: какви, кога, на кого и с какви документи и/или актове е станало това ?

3. Разполага ли с някаква писмена документация, въз основа на която да е планирана организацията на строителната площадка и извършваните дейности по „продължаващия ремонт на тротоара пред бл. 208 в[жк]и ако „да“: каква евентуално е тя, кога и от кого е била изготвена, съгласувана или одобрена, съблюдават ли се нейните предвиждания и изисквания от изпълнителите на възложената дейност и кой осъществява контрол върху това ?

4. Каква „техника“ използват изпълнителите на възложената дейност, в какво се състоят особеностите на „средата“ и трудностите при достъпа на „техниката“ до 208 блок, защо счита, че се налага преминаването ѝ през зелени площи и кой евентуално е дал разрешение за това ?

5. Кога, от кого и въз основа на какви фактически и правни основания е подписано допълнително споразумение с изпълнителите на възложената дейност и

какво е неговото съдържание ?

II. Цялата законово дължима информация, с която разполага, свързана с възлагането, организацията и извършването на „продължаващия ремонт на тротоара пред бл. 208 в[жк](който се споменава публикация от кмета на района) и евентуално предоставени, вменени му със Заповед № СОА22-РД09-740/08.04.2022 г. на кмета на Столична община, задължения на упълномощени от него лица в същата връзка (в това число, но не само: незаверено копие от всички налични документи по казуса).

В заявлението е посочено, че желае информацията да му бъде предоставена на електронен адрес: [електронна поща].

Посочено е още, че на 29.01.2024 г., на официалната електронна фейсбук страница на кмета на район „Красно село“ на Столична община (<https://www.facebook.com/T./posts/pfbidOHv7ZMgDGSO.la4iXocRWNPuXvwFFv1385vq9quqiwaSRi4XVpaUNRBPbNUTEK981KI>) е публикувано следното съобщение за „извършените дейности от миналата седмица“, представляващо част от по-голяма по обем публична информация:

“Продължава ремонтът на тротоара пред бл. 208 в[жк]. Започна и ремонт на тротоар пред [улица]в[жк]. При по-благоприятни метеорологични условия, се надяваме ремонтите да приключат до края на февруари. Поради трудно достъпната среда на 208 блок се налага техниката да премине през зелените площи. Има подписано допълнително споразумение с фирмата те да бъдат залесени и възстановени в първия подходящ момент.“.

По този повод, и за да си състави собствено мнение относно дейността на кмета на район „Красно село“ - СО, е поискал предоставянето на информация.

На 14.02.2024 г., кметът на СО, район Красно село е издал решение № РКС24-РИ09-8/14.02.2024 г., в което е посочено, че се предоставя пълен достъп в определения в закона 14 -дневен срок до исканата обществена информация, а именно:

По т. I от заявлението:

1. Ремонтът на тротоара пред [жилищен адрес][жк]се извършва от Столична община, в изпълнение на договор № СОА23-ДГ55-513/03.08.2023 г.
2. Съгласно длъжностна характеристика, служител на позиция старши експерт „Инфраструктура“ отговаря за инфраструктурните обекти.
3. Организацията на строителната площадка се извършва от служителите на Столична община. Строителният надзор на обекта се осъществява от „Стройнорм“ ЕООД, посредством сключен договор между посоченото дружество и Столична община.
4. Строителната техника, която се използва на обекта е съобразена с предвидените дейности и с изискванията за извършване на ремонта.
5. Договорът е сключен със Столична община, поради което компетентен да подписва допълнителни споразумения е Кмета на Столична община.

По т. II /искането за незаверено копие от всички налични документи по казуса/ жалбоподателя е уведомен, че районната администрация не е страна по сключения договор, на чието основание се извършва горепосочения ремонт.

Решението е изпратено на посочения в заявлението електронен адрес за кореспонденция на 14.02.2024 г.

Жалбата е подадена по електронен път на 28.02.2024 г. с вх. № РКС24-РИ09-8-/1/29.02.2024 г. чрез административния орган до АССГ.

Жалбоподателят е представил по делото: заповед № СОА22-РД09-740/08.04.2022 г. на

кмета на СО, касаеща договори и целесъобразно разходване на средства за текущ ремонт и поддръжка на уличната мрежа и съоръженията на територията на СО, договор № СОА23-ДГ55-513/03.06.2023 г., сключен между СО и изпълнител, за извършване на територията на СО “П-ра зона, включваща райони “Банкя”, “К. поляна”, “Красно село” и “Овча купел”, дейностите по текущ ремонт и поддръжане на уличната мрежа и пътните съоръжения, строителство, основен ремонт и реконструкция на тротоари и ремонт на съществуващо положение на пътната инфраструктура на територията на СО на база конкретни възлагания, съобщения от фейсбук страницата на кмета на СО, р-н Красно село и страницата на районната администрация, както и разпечатки от схеми.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № РКС24-РИ09-8/14.02.2024 г., издадено от кмета на СО, район “Красно село”, за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя с т. II от заявление вх. № РКС24-ЕВ01-68/31.01.2024 г.

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от лице, подало заявление за достъп до обществена информация, насочена е срещу годин за оспорване акт – решение, в частта му за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. Жалбата е подадена и в срока за обжалване на решението. Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореното в настоящото производство решение, в частта му по т. II за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е издадено от компетентен орган – кмет на СО, район “Красно село”. Кметът на общината е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3 ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с дейността на територията на района, то кметът на [община] село е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, а

съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В мотивите са посочени причини, поради които не се предоставя поисканата информацията, в случая документи. В този смисъл са посочени правните и фактическите основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Поради това, решението, макар и лаконично е мотивирано. Съдържа се органът, който го е издал, заявлението по което се постановява отказ, адресата на акта и поисканата информация. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесния административен акт, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, настоящия съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на решението с процесуалните правила, законосъобразността на отказа ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дадени легалните дефиниции на понятията "официална" и "служебна" обществена информация и е определен предметният обхват и съдържанието на видовете обществена информация по ЗДОИ. По смисъла на чл. 10 ЗДОИ "официална" е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ "служебна" е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Съдът приема, че в случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ, както и е отправено до задължен субект по чл. 3, ал. 1, пр. 3-то от ЗДОИ. Първо следва да се уточни, че обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Право на достъп до конкретна обществена информация има всяко едно лице, без оглед на неговия статус или работа, което по някакъв начин се интересува от заявената информация и, чрез която информация може да си състави мнение за работата на задължения субект. Без правно значение е качеството на лицето, в което то е поискало информацията, както е без правно

значение за какво му е необходима поисканата информация. Правен интерес от търсенето на заявената информация не е необходимо да се доказва, като това произтича от характера на информацията, а именно обществена такава, достъп до която може да има всеки един гражданин.

Настоящият съдебен състав счита, че исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Съдът приема, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната, тъй като касае дейността на Столична община, район Красно село относно възлагането, организацията и извършването на ремонт на тротоара пред бл. 208 в[жк], попадащ на територията на район "Красно село". Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект.

Съобразно нормата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Съгласно текста на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. В случая исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, доколкото става въпрос за вече започнали правоотношения. По смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на СО, район Красно село в областта на извършването ремонтни дейности на улици и тротоари на територията на района. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на общината пред обществото.

Задълженият субект е орган на местното самоуправление, а предоставянето на исканата информация ще даде възможност на жалбоподателя да формира мнение и относно дейността на кмета и администрацията на район Красно село, СО.

По т. II от заявлението, кметът на района се е задоволил да посочи единствено, че по отношение на искането за незаверено копие от всички налични документи по казуса с

ремонта, районната администрация не е страна по сключения договор, на което основание се извършва ремонтът. Т.е. единственото съображение, на което се основава постановеният отказ за предоставяне на достъп до информация е, че направеното искане за предоставяне на документи се съхранява от друг общински орган, а не в СО, район Красно село. Този извод на решаващия административен орган е неправилен.

Действително, за да възникне задължение за субекта по чл. 3 от ЗДОИ да предостави достъп до обществена информация, правото трябва да бъде надлежно упражнено по реда на чл. 24 и сл. от ЗДОИ от заявителя, както и да съдържа описание на исканата информация, съобразно чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. За да се счита, че е изпълнено нормативното изискване по цитираната разпоредба, е достатъчно исканата със заявлението информация да бъде посочена по начин, който да дава възможност на органа да разбере с искане за предоставяне на каква точно информация е сезиран. По аргумент от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ, регламентираща, че информацията по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е обществена независимо от вида на нейния материален носител, следва да се приеме, че самият закон поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в един документ, и самия документ като неин материален носител. Съгласно константната съдебна практика, искането за предоставяне на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в документа информация, като в този смисъл дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ, ако са налице останалите предвидени в закона предпоставки за нейното предоставяне.

От друга страна, съгласно нормата на чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответното заявление, като уведомява за това заявителя. В настоящия случай, сезираният орган има данни за местонахождението на исканата информация, а именно исканата информация е създадена и се съхранява в Столична община и не се намира при него. Спазвайки предписания ред в чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да препрати заявлението за достъп до обществена информация до кмета на Столична община, а не да постанови отказ, посочвайки, че по отношение на искането за незаверено копие от всички налични документи по казуса с ремонта, районната администрация не е страна по сключения договор, на чието основание се извършва ремонтът. При положение, че договорът за извършване на дейностите по текущ ремонт и поддържане на уличната мрежа и пътните съоръжения, строителство, основен ремонт и реконструкция на тротоари и ремонт на съществуващо положение на пътната инфраструктура на територията на СО "II-ра зона, включваща райони "Банкя", "К. поляна", "Красно село" и "Овча купел", се сключва от кмета на Столична община, и възлагането на дейности по този договор се осъществява отново от него, то кмета на СО, район Красно село, не разполагайки с тези документи е следвало да препрати заявлението на този орган - субект по чл. 3 от ЗДОИ.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен в частта за отказ от предоставяне на информация по т. II от заявлението, като издаден в съответствие с процесуалните правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби и следва да бъде отменен. Преписката следва да бъде върната на кмета на

СО, район Красно село, за разглеждане и ново произнасяне по т. II от заявление рег. № РКС24-ЕВ01-68 от 31.01.2024 г. за предоставяне на обществена информация. Ако се установи, че исканата информация не се съхранява в районната администрация, административният орган следва да препрати заявлението на компетентния орган - кмет на Столична община. Жалбата като основателна следва да се уважи.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски. Жалбоподателят претендира разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и адвокатски хонорар в размер на 1000 лв., на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата, във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /ДВ, бр. 88 от 2022 г./.

В настоящия случай, делото не се отличава с голяма фактическа или правна сложност за този род дела, поради което съдът намира за необходимо да изложи съображения относно размера на адвокатското възнаграждение. Следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С-427/16 и С-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС. Оттук следва да се приеме, че предвид решението на СЕС по дело С-438/22 и предвид обема на защита, проведена от адвокат К. възнаграждение в размер на 1000 лв. е прекомерно. Производството пред АССГ се е развило в едно съдебно заседание, на което е присъствал жалбоподателят и адв. К., липсват данни процесуалния представител на жалбоподателя да е проявил особена процесуална активност, като се има предвид, че депозираните жалба от 29.02.2024 г., впоследствие молба за уточнение от 28.05.2024 г., всъщност са подписани от жалбоподателя, а договорът за

правна защита и съдействие е от дата 25.06.2024 г. В съдебно заседание са представени доказателства отново от жалбоподателя, подписани с „вярно с оригинала“ лично от него.

В процесния случай настоящият съдебен състав приема, че естеството и характерът на оспореният административен акт предопределя липсата на фактическа и правна сложност на делото, поради което не са налице основания за възлагане в тежест на административния орган на пълния размер на договореното и заплатено от В. адвокатско възнаграждение. Размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес. В настоящия случай е проведена защита срещу административен акт, който дори не се оспорва в неговата цялост, а само по т. II. Не е налице подаване на допълнителни молби или изслушване на формулирана пледоария в съдебно заседание от страна на адвоката, където е налице обосноваване на твърдения и разяснения по казуса от страна на жалбоподателя, които в съвкупност с предхождащите действия, не могат да обосноват дължимост на адвокатско възнаграждение в пълен размер.

Предвид всичко изложено, няма пречка съдът служебно да намали размера на адвокатското възнаграждение, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г. Ето защо, на жалбоподателят следва да се определи адвокатско възнаграждение в размер на 200 лв., или общо разноски в размер на 210 лв. /В този смисъл Определение № 4941 от 18.04.2024 г. по адм. д. № 2438/2024 г. на ВАС, I отд., Определение № 3814 ОТ 01.04.2024 г. по адм. д. № 3173/2024 Г. на ВАС, II отд./

На ответника с оглед изхода на спора, такива не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № РКС24-РИ09-8/14.02.2024 г., издадено от кмета на район Красно село, СО, в частта по т. II, с която е отказано предоставяне на достъп до поискана със заявление рег. № РКС24-ЕВ01-68 от 31.01.2024 г. от жалбоподателя обществена информация.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на район Красно село, Столична община, за ново произнасяне по т. II от подаденото от Н. В. В. от [населено място] заявление за достъп до обществена информация, вх. №РКС24-ЕВ01-68/31.01.2024 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. В. В., с ЕГН [ЕГН], сумата от 210 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

